

Ministerie van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Directoraat-Generaal Milieubeheer
Postbus 450, 2260 MB Leidschendam
Telefoon (070)-317 41 74, telex 32362 vrom nl
Facsimile (070)-317 48 31

fax.: (070) 3174537
direct: 3 174066

hoofddirectie Ketenbeheer
en Milieuzorg
directie Industrie, Bouw,
Produkten, Consumenten

Aan: De besturen van de Provincies
en de Gemeenten

Uw kenmerk	Uw brief van	Kenmerk	Datum
		IBP 03892009	31 augustus 1992
Onderwerp			

CIRCULAIRE betreffende werkprogramma aanpassing opslagplaatsen gevaarlijke stoffen en chemisch afval.

Doelstelling: bekendmaking van beleid
juridische grondslag: geen
relatie met andere circulaire: circulaire aanpassing opslagplaatsen van bestrijdingsmiddelen (DGM/B/IOB nr. 2660060)
gaat in per: heden
geldig tot: 1 januari 1995

Op 16 augustus 1990 (DGM/B/IOB 2660060) is een circulaire aan de besturen van provincies en gemeenten gezonden over de wijze waarop opslagplaatsen van bestrijdingsmiddelen bij distributiebedrijven moeten worden aangepast.

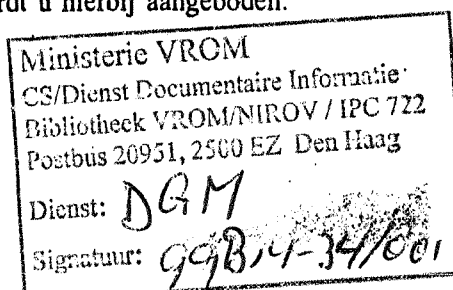
De achterliggende reden hiervoor was de calamiteuze verontreiniging van de Rijn die in 1986 ten gevolge van een brand bij het bedrijf Sandoz te Basel plaatsvond.

Met de branche-organisatie van de bestrijdingsmiddelendistributiebedrijven zijn destijds afspraken gemaakt over de implementatie van de noodzakelijke maatregelen in de voorliggende periode tot 1995. Deze maatregelen zijn vastgelegd in de richtlijn van de Commissie Preventie van Rampen door gevaarlijke stoffen, CPR 15-3 "Opslag bestrijdingsmiddelen bij distributiebedrijven en aanverwante bedrijven", die als bijlage bij de circulaire van 16 augustus 1990 was gevoegd.

In de circulaire van 16 augustus 1990 is tevens een richtlijn met een zelfde strekking aangekondigd voor de doelgroepen chemische industrie, synthese- en formuleringsbedrijven van bestrijdingsmiddelen en chemicaliëndistributiebedrijven.

Bij de voorbereiding van deze richtlijn is in overleg met de betrokken brancheorganisaties en vertegenwoordigers van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten en het Interprovinciaal Overleg besloten ook de opslag van chemisch afval in deze richtlijn te betrekken.

De richtlijn "Opslag in emballage van gevaarlijke stoffen, chemische afvalstoffen en bestrijdingsmiddelen, opslag van grote hoeveelheden", CPR 15-2, wordt u hierbij aangeboden.

Kenmerk

Datum

Bladnummer

augustus 1992

- 2 -

Een en ander betekent dat ten aanzien van distributiebedrijven de circulaire van 16 augustus 1990 en de richtlijn CPR 15-3 van toepassing zijn en ten aanzien van de chemische industrie, synthese- en formuleringsbedrijven van bestrijdingsmiddelen, chemicaliëndistributiebedrijven en inzamelaars en verwerkers van chemische afvalstoffen de onderhavige circulaire en de richtlijn CPR 15-2. De werkingsduur van beide circulaire loopt tot 1 januari 1995.

In opslagplaatsen aan te brengen voorzieningen

In de richtlijn zijn drie beschermingsniveau's beschreven. Afhankelijk van de gevaarsaspecten van de opgeslagen stoffen moet in een opslagplaats één van deze beschermingsniveau's zijn gerealiseerd. Het laagste beschermingsniveau bestaat uitsluitend uit preventieve maatregelen, het hoogste niveau impliceert bluswateropvangvoorzieningen, branddetectie en brandbestrijdingssystemen.

De richtlijn is zodanig van opzet dat veel verschillende uitvoeringsmogelijkheden kunnen worden toegepast. Hierdoor kan een bedrijf een op zijn specifieke situatie toegespitst pakket maatregelen kiezen om de gewenste beheersbaarheid in een opslagplaats te realiseren. De keuze van dit pakket maatregelen moet in zorgvuldig overleg met het vergunningverlenend gezag plaatsvinden.

Schatting van de kosten

In de circulaire van 16 augustus 1990 is vermeld dat de geschatte investeringen die voor de invoering van de richtlijnen CPR 15-2 en 15-3 noodzakelijk zijn circa 400 à 500 miljoen gulden bedragen. Omdat de richtlijn nu tevens van toepassing is op opslagplaatsen van chemische afvalstoffen, alsmede door nieuwe inzichten op kostentechnisch gebied, zal deze schatting zeker 100 miljoen hoger uitvallen.

Om een inzicht te verkrijgen in de kosten die gemoeid zijn met de invoering van de richtlijn CPR 15-3 is destijds een kostenhandleiding, "Kostprijsramingen van Post-Sandozvoorzieningen voor bestrijdingsmiddelenopslagplaatsen", publikatiereeks Milieubeheer nr. 1990/8, gepubliceerd. Deze kostenhandleiding kan eveneens worden gebruikt om een globaal inzicht te verkrijgen in de investeringsbedragen die te verwachten zijn ten gevolge van de in de richtlijn CPR 15-2 beschreven maatregelen. De handleiding kan worden aangevraagd bij het Distributiecentrum Overheids Publicaties (DOP) te Den Haag.

De in de richtlijn CPR 15-2 vermelde voorzieningen zullen bij iedere daartoe aangewezen opslagplaats moeten worden aangebracht en zijn derhalve te beschouwen als normale voorzieningen waarvoor geen schadevergoeding kan worden ontvangen.

Extern veiligheidsbeleid

De gevaren die bij een brand in een opslagplaats van gevaarlijke stoffen, bestrijdingsmiddelen of chemische afvalstoffen of ten gevolge van verspreiding van deze stoffen door beschadiging van de emballage voor de omgeving kunnen ontstaan, worden in belangrijke mate beperkt door het niveau van de in de richtlijn 15-2 verlangde voorzieningen. In bepaalde gevallen kan het noodzakelijk zijn de resterende risico's voor de omgeving te toetsen aan normstelling ter zake.

Kenmerk

Datum

Bladnummer

augustus 1992

- 3 -

Externe veiligheidsaspecten moeten in dergelijke gevallen ten minste worden getoetst aan de bij het Nationaal Milieubeleidsplan gevoegde bijlage "Omgaan met risico's" (Kamerstukken II 1988-1989, 21 137, nr.5). De normstelling voor individueel risico en voor groepsrisico is hierin verwoord. Onderscheiden worden nieuwe en bestaande opslagplaatsen.

Een uitbreiding van de opslagcapaciteit van een opslagplaats of wijziging van de aard van de opgeslagen stoffen moet worden beschouwd als een nieuwe activiteit. Het aanpassen van een bestaande opslagplaats aan de richtlijn, onder andere door het aanbrengen van een blusinstallatie en bluswateropvangvoorzieningen, wordt niet beschouwd als een uitbreiding of wijziging van de inrichting en kan met een melding ingevolge artikel 1a van het Hinderbesluit dan wel, na de intrekking van die wet, ingevolge artikel 8.19, tweede lid, van de Wet milieubeheer worden afgehandeld. Een en ander is van belang voor de te hanteren normstelling.

Nieuwe opslagplaatsen

Voor nieuwe opslagplaatsen is een afstandtabel ontworpen, die is gebaseerd op de gevaren die bij een brand in een opslagplaats voor de omgeving kunnen ontstaan. In de tabel zijn afstanden tot woningen van derden en gevoelige objecten opgenomen, afhankelijk van de in de richtlijn CPR 15-2 genoemde blussystemen en beschermingsniveau's. Deze tabel is in figuur 1 weergegeven.

In de tabel is onder systeem 4 een blussysteem vermeld dat nog niet in de richtlijn CPR 15-2 is opgenomen. Het betreft de automatische licht-schuimininstallatie waarbij de lucht ten behoeve van de schuimvorming uit een ruimte zelf wordt aangezogen. Bij de toepassing van dit systeem zijn geen rookluiken toegestaan. De kenmerken van dit systeem en de parameters voor het vaststellen van de bluswateropvangcapaciteit zijn in bijlage 1 beschreven.

Met deze tabel wordt beoogd voortijdig inzicht te verschaffen in de veiligheidsrisico's van nieuw te vestigen opslagplaatsen, op een wijze die tot zo min mogelijk uitvoeringsproblemen geeft bij vergunningverlenende overheden en bedrijfsleven.

Kenmerk

Datum

Bladnummer

augustus 1992

- 4 -

Figuur 1

Tabel 1. Indicatieve afstanden in meters aan te houden tot woningen van derden en objecten categorie II in nieuwe situaties (voor opslagplaatsen met een opslagcapaciteit van meer dan 10 ton).

Systeem	Oppervlakte opslagplaats (m ²)							
	0-100	100-200	200-300	300-400	400-500	500-600	600-1500	1500-2500
	Afstand (m)							
1. Aut. Sprinkler Inst.	50	75	100	125	150	200	225	250
2. Aut. sproei (deluge)-inst.	50	75	100	125	150	200	225	250
3. Aut. CO2 gasblusinst.	20	20	20	20	20	20	xx	xx
4. Aut. lichtschuim (hi-ex) inst. Inside air	20	20	20	20	20	20	75	150
5. Aut. lichtschuim (hi-ex) inst. met rookluiken	250	250	250	250	250	250	250	xx
6. Lokale brandweer droog systeem	50	75	125	150	200	xx	xx	xx
7. Bedrijfsbrandweer cat. 1/2 droog systeem	50	75	125	150	200	225	325	450
8. Bedrijfsbrandweer cat. 1/2 handbediend deluge	50	75	125	150	175	225	300	400
9. Bedrijfsbrandweer cat. 1 ter plaatse blussen	50	100	150	225	300	375	450	xx
10. Beschermingsniveau 2 inzetbaar < 6 min. bedrijfsbrandweer cat. 1/2 resp. overheidsbrandweer	50	100	150	225	300	375	450	xx
11. Beschermingsniveau 2 overheidsbrandweer inzetbaar < 15 min. resp. bedrijfsbrandweer	75	125	200	275	375	450	550	xx
12. Beschermingsniveau 3	20	20	20	50	75	125	150	150

Kenmerk

Datum

Bladnummer

IBP 03892009

augustus 1992

- 5 -

Deze tabel zal in vele gevallen de gewenste zekerheid verschaffen over de aanvaardbaarheid van de vestiging van een nieuwe opslagplaats in een concrete situatie. Uitgangspunten en aannames die bij de totstandkoming van de tabel zijn gehanteerd zijn gebaseerd op de aanwezigheid van stoffen die bij brand de hoogste omzettingsgraad van de meest toxische verbrandingsprodukten leveren, waarbij als maximaal toelaatbaar niveau een individueel risiconiveau is aangehouden van circa 10^7 per jaar. Indien het bedrijf ten genoegen van het bevoegd gezag aantoonde dat vanwege de aard en de hoeveelheid opgeslagen stoffen sprake is van een geringer risico dan ten grondslag heeft gelegen aan de afstanden uit de tabel, kan bij de vestiging van een nieuwe opslagplaats een geringere afstand toelaatbaar worden geacht. Dit moet dan aangetoond worden door middel van een risico-analyse van de concrete situatie, waarbij de resultaten van die analyse moeten worden getoetst aan de genoemde bijlage "Omgaan met risico's".

In een enkel geval kunnen de in de tabel genoemde afstanden ontoereikend zijn om aan het gewenste risiconiveau te voldoen. Het gaat hierbij om de opslag van brandbare stikstofbindingen, zoals nitro- en aminoverbindingen en om brandbare stikstofverbindingen met amine, cyanide, cyaanhydrine, aniline en isocyanaat. Ook in een dergelijk geval moet het bedrijf inzicht verschaffen in het afwijkende risico voor de omgeving door middel van een risico-analyse.

Over de wijze waarop in dergelijke gevallen een risico-analyse kan worden uitgevoerd wordt op korte termijn een methodiek ontwikkeld.

De in de tabel vermelde afstanden zijn met het oog op het groeirisico eveneens toereikend, tenzij sprake is van hoge bevolkingsdichtheden buiten de genoemde afstanden (meer dan 100 personen per hectare).

Bestaande opslagplaatsen

In de nota "Omgaan met risico's" is aangegeven dat voor bestaande situaties vooralsnog gestreefd wordt te voldoen aan de risiconorm van 10^6 per jaar voor het individueel risico buiten het bedrijfsterrein van met name die bedrijven die onder de Post-Seveso richtlijn (komen te) vallen.

In het algemeen zal door het realiseren van de maatregelen overeenkomstig de richtlijn CPR 15-2 worden voldaan aan deze streefwaarde.

Het is echter mogelijk dat een opslagplaats op zodanig korte afstand van woningen van derden of gevoelige objecten categorie II is gelegen, dat ook na het treffen van alle mogelijke maatregelen uit de richtlijn CPR 15-2, zonder een verdergaande oppervlakte-beperking dan aangegeven in bijlage 3 van de richtlijn of een hoger beschermingsniveau dan aangegeven in bijlage 4 van de richtlijn, het individueel risiconiveau van 10^6 per jaar wordt overschreden.

In dat geval kan het bevoegd gezag besluiten maatregelen te verlangen aanvullend op die welke rechtstreeks voortvloeien uit de richtlijn CPR 15-2, waarbij alsnog een verdergaande beperking van oppervlakte van een opslagplaats of een hoger beschermingsniveau wordt voorgeschreven.

In de richtlijn CPR 15-2 is immers opgemerkt dat bij beoordeling van de noodzakelijke maatregelen niet primair is gekeken naar acuut gevaar voor mens en dier, gevaar voor ongevallen bij brand of anderszins en gevaar voor branduitbreiding naar belendingen.

Kenmerk

Datum

Bladnummer

IBP 03892009

augustus 1992

- 6 -

Indien ook door de toepassing van deze aanvullende eisen nog niet het individueel risiconiveau van 10^{-6} per jaar wordt gerealiseerd, kan het bevoegd gezag besluiten tot het intrekken van de vergunning over te gaan. Hierdoor ontstaat de noodzaak het desbetreffende bedrijf te amoveren.

In de nota "Omgaan met risico" wordt het maximaal toegestaan individueel risico voor bestaande opslagplaatsen gesteld op 10^{-5} per jaar. Gezien de grote verscheidenheid in de gevaarsaspecten van de opgeslagen stoffen en opgeslagen hoeveelheden is het niet exact vast te stellen op welke afstand tot woningen en gevoelige objecten categorie II dit risiconiveau tot problemen kan leiden.

Vanuit het oogpunt van externe veiligheid wordt het wel noodzakelijk geacht dat bedrijven waarin een opslagplaats op minder dan 20 m. afstand van woningen van derden of gevoelige objecten categorie II is gelegen en die investeringen voor een dergelijke opslagplaats in de zin van de richtlijn CPR 15-2 voor ogen hebben, de afstand van de opslagplaats tot genoemde woningen en objecten categorie II toetsen aan het individuele risiconiveau van 10^{-5} per jaar. Indien het een opslagplaats betreft met een oppervlakte groter dan 1500 m^2 , waarbij één van de systemen 7 of 8 is toegepast, is het noodzakelijk deze toetsing uit te voeren indien de opslagplaats op minder dan 100 m afstand van woningen van derden en gevoelige objecten categorie II is gelegen.

Indien vastgesteld wordt dat na het treffen van risicobeperkende maatregelen overeenkomstig de richtlijn CPR 15-2, zonder verdergaande oppervlaktebeperking dan aangegeven in bijlage 3 van de richtlijn of een hoger beschermingsniveau dan aangegeven in bijlage 4 van de richtlijn, het individueel risiconiveau van 10^{-5} per jaar voor bestaande opslagplaatsen nog wordt overschreden, moeten dergelijke opslagplaatsen door het nemen van aanvullende maatregelen alsnog onder het gestelde risiconiveau worden gebracht, of indien dat onvoldoende is, tot amovering worden gedwongen door het intrekken van de vergunning krachtens de Hinderwet dan wel, na intrekking van die wet, de Wet milieubeheer. In dit geval van amovering komt het bedrijf voor schadevergoeding van het Rijk in aanmerking.

In bijlage 2 is een overzicht van definities opgenomen van woningen van derden en gevoelige objecten.

Voor de aanpak van deze problematiek en de mogelijkheid van schadevergoeding die met het intrekken van vergunningen gepaard gaat, kan de circulaire van 16 augustus 1990 "aanpassing opslagplaatsen van bestrijdingsmiddelen" worden geraadpleegd.

Indien het bevoegd gezag besluit een opslagplaats tot amoveren te dwingen door intrekking van de vergunning in een situatie die wel kan voldoen aan het individueel risiconiveau van 10^{-5} per jaar doch niet aan het individueel risiconiveau van 10^{-6} per jaar, kan de schadevergoeding niet ten laste van 's Rijks kas worden gebracht.

Uiteraard blijft het Besluit risico's zware ongevallen Hinderwet onverminderd van toepassing op de bedrijven die binnen de werkingssfeer van dit besluit vallen.

Samenhang met bestemmingsplannen

Voor wat betreft de samenhang met bestemmingsplannen kan de circulaire van 16 augustus 1990 (DGM/B/IOB nr. 2660060) worden geraadpleegd.

Kenmerk

Datum

Bladnummer

augustus 1992

- 7 -

In het geval zich ruimtelijke ontwikkelingen voordoen in de omgeving van bestaande opslagplaatsen kunnen de in de tabel vermelde afstanden worden gehanteerd bij de voorbereiding van bestemmingsplannen.

Hierbij geldt eveneens dat de afstanden richtinggevend zijn. Indien in het bestemmingsplan woningbouw of de bouw van gevoelige objecten mogelijk wordt gemaakt op geringere afstand dan in bovenstaande tabel is aangegeven, moet de aanvaardbaarheid hiervan voor het individueel risico door het bevoegd gezag worden aangetoond. Ook hiervoor kan de eerder genoemde systematiek worden gebruikt. Het bedrijfsleven heeft ermee ingestemd dat voldoende gegevens zullen worden verstrekt om het gewenste inzicht ten behoeve van het ruimtelijk ordenen te verkrijgen. In het algemeen kunnen echter deze gegevens aan de betreffende vergunningen krachtens de Hinderwet, onderscheidenlijk de Wet milieubeheer worden ontleend.

Implementatieprogramma's

Met een aantal branche-organisaties zijn afspraken gemaakt over de wijze waarop de richtlijn bij de betrokken bedrijven zal worden geïmplementeerd.

Implementatieafspraken zijn gemaakt met de Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie (VNCI), Nederlandse Stichting voor Fytofarmacie (Nefyto), Verbond van Handelaren in Chemische Producten (VHCP), Vereniging van Verf- en Drukinktfabrikanten (VVVF), Nederlandse vereniging van Verwerkers van Chemische Afvalstoffen (NVCA) en de Nederlandse Vereniging van Reinigingsdirecteuren (NVRD).

Het is de bedoeling dat de implementatie van post-Sandoz voorzieningen in de chemische industrie zal worden geïntegreerd in de in het kader van het doelgroepenbeleid met de VNCI af te sluiten intentieverklaring "chemische industrie". Met betrekking tot de totstandkoming van deze intentieverklaring vinden op dit moment afrondende besprekingen plaats.

De kern van de intentieverklaring is de Integrale Milieu Taakstelling (IMT), welke alle relevante milieuthema's bevat. In deze IMT is als uiterste realisatiedatum voor post-Sandozvoorzieningen 1 januari 1995 vastgesteld, overeenkomstig de afspraken die in het kader van het Rijn Aktie Plan met de betrokken lidstaten zijn gemaakt.

Vanuit de IMT moeten de betrokken bedrijven voor 1 januari 1993 een zogenaamd bedrijfsmilieuplan opstellen. Hierin is een fasering van het totale pakket aan milieumaatregelen weergegeven. Tussentijdse controle op de voortgang van de implementatie van de richtlijn CPR 15-2 is hierdoor mogelijk.

De synthese- en formuleringsbedrijven van bestrijdingsmiddelen, verenigd in de Nefyto, volgen een identiek traject.

Indien onverhoopt blijkt dat genoemde intentieverklaring niet tot stand komt, zal de chemische industrie het implementatietraject bewandelen dat met de VHCP is overeengekomen.

Met de VHCP is afgesproken dat de aangesloten bedrijven voor 1 januari 1993 een plan aan het bevoegd gezag overleggen waarin de volledige uitvoering van de richtlijn CPR 15-2 is aangegeven.

De VHCP zal een lijst beschikbaar stellen van de bedrijven die zich aan bovengenoemde afspraak

Kenmerk

Datum

Bladnummer

IBP 03892009

augustus 1992

- 8 -

conformereren. Ook voor deze bedrijfstak geldt dat opslagplaatsen voor 1 januari 1995 aan de richtlijn CPR 15-2 moeten voldoen.

De VVVF zal de implementatie van de richtlijn CPR 15-2 integreren bij de uitvoering van het milieuzorgproject. Eind 1991 zijn bij alle bij de VVVF aangesloten bedrijven zogenaamde milieuactieplannen voortvloeiende uit het milieuzorgproject opgesteld. Deze plannen zullen uiterlijk 1 januari 1993 bij de leden van de VVVF aanwezig zijn. Tevens zal de VVVF een lijst verstrekken waarop alle aangesloten bedrijfslocaties zijn vermeld. Voor de volledige realisatie van een milieu-actieplan is als einddatum

1 januari 1995 vastgesteld. Controle op de voortgang van het implementatieprogramma is mogelijk via genoemde lijst en de milieu-actieplannen.

Met de NVCA is een implementatieprogramma overeengekomen, waarbij sprake is van gefaseerde uitvoering van maatregelen. Een dergelijke aanpak is in de circulaire van 16 augustus 1990 met betrekking tot de aanpassing van bestrijdingsmiddelendistributiebedrijven geschetst.

Alle bij de NVCA aangesloten bedrijven zullen uiterlijk 1 januari 1993 een plan aan het bevoegd gezag aanbieden waarin de uitvoering van de maatregelen is weergegeven. De NVCA zal een lijst verstrekken waarop alle aangesloten bedrijfslocaties zijn vermeld. Uiterlijk 1 januari 1995 zullen bij deze bedrijven de noodzakelijke voorzieningen zijn getroffen.

De gemiddelde opslaghoeveelheid bij gemeentelijke opslagdepots voor klein chemisch afval, de zogenaamde k.c.a.-depots is in het algemeen kleiner dan 10 ton. In de praktijk blijkt het voor te komen dat deze hoeveelheid wordt overschreden.

Om de noodzaak van investeringen in de sfeer van brandbestrijding en bluswateropvang te voorkomen, zal de NVRD met behulp van een branchegericht milieuzorgproject bevorderen dat k.c.a.-depots de via de hinderwetvergunning vastgelegde opslagcapaciteit beperkt blijft tot maximaal 10 ton.

Voor de bedrijven die deel uitmaken van de basismetaalindustrie, is de implementatie van de richtlijn CPR 15-2 één van de onderdelen van de integrale milieutaakstelling voor de basismetaalindustrie.

Ook voor andere bedrijfstakken waarvoor een integrale milieutaakstelling wordt opgesteld is de implementatie van de richtlijn uiterlijk in 1995 opgenomen.

Tenslotte moet worden opgemerkt dat er opslagplaatsen binnen de werkingssfeer van de richtlijn CPR 15-2 vallen, die zijn gesitueerd in bedrijven die niet zijn aangesloten bij branche-organisaties waarmee bovengenoemde implementatie-afspraken zijn gemaakt.

Ook deze opslagplaatsen moeten in 1995 zijn aangepast.

Rol bevoegd gezag en milieu-inspectie

De uitvoering van individuele implementatieplannen zal ingevolge artikel 1a van het Hinderbesluit dan wel, na intrekking van die wet, artikel 8.19, tweede lid, van de Wet milieubeheer aan de bevoegde gezagen moeten worden gemeld.

Kenmerk

Datum

Bladnummer

augustus 1992

- 9 -

Modelformulieren voor het verrichten van deze meldingen zullen dezerszijds worden ontwikkeld en door bemiddeling van de betrokken brancheverenigingen aan de bedrijven worden verstrekt. Overigens moet worden opgemerkt dat voor uitbreidingen van de opslagcapaciteit of wijzigingen van de aard van de opgeslagen stoffen een vergunning krachtens de Hinderwet onderscheidenlijk de Wet milieubeheer moet worden aangevraagd. Het bevoegd gezag zal een afschrift van de melding rechtstreeks aan de regionale inspecteur voor de milieuhygiëne en aan het districtshoofd van de Arbeidsinspectie toezenden.

Indien het bevoegd gezag zich na toetsing aan de richtlijn niet met een melding kan verenigen zou het betrokken bedrijf daarvan tijdig op de hoogte dienen te worden gesteld. Evenzo zouden de bovengenoemde inspecties tijdig het bevoegd gezag in kennis dienen te stellen indien een melding bij deze instanties bezwaren oproept.

Het bevoegd gezag heeft de primaire taak de daadwerkelijke uitvoering van het werkprogramma te controleren.

Aan de hand van de door de brancheverenigingen verstrekte lijsten met bedrijfslocaties, die onder de regionale inspecteurs voor de milieuhygiëne zullen worden verspreid, en aan de hand van niet gedane meldingen is eenvoudig na te gaan of alle bedrijven zich aan de uitvoering van het werkprogramma houden. Indien dat niet het geval is zullen de op grond van de richtlijn CPR 15-2 noodzakelijke voorzieningen moeten worden afdgedwongen. De aangewezen weg daartoe is artikel 26 van de Hinderwet onderscheidenlijk afdeling 8.12 van het Wet milieubeheer.

Wat betreft de controle van de voortgang van het werkprogramma heeft de inspecteur voor de milieuhygiëne een toezichthoudende taak. De inspecteur kan het bevoegd gezag verzoeken toepassing te geven aan artikel 26 van de Hinderwet onderscheidenlijk afdeling 8.12 van de Wet milieubeheer.

De implementatieplannen laten onverlet dat bepaalde voorschriften op basis van de Arbeidsomstandighedenwet en de Bestrijdingsmiddelenwet reeds van kracht zijn. De bevoegdheden van het districtshoofd van de Arbeidsinspectie blijven eveneens onverminderd van kracht.

De Minister van Volkshuisvesting,
Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

J.G.M. Alders

Kenmerk

Datum

Bladnummer Bijlage 1

Kenmerk van een licht-schuimininstallatie met inside-air-systeem en parameters voor het vaststellen van de bluswateropvangcapaciteit.

a. kenmerken:

1. een snelle detectiemethode moet worden toegepast;
2. als blusmiddel wordt licht schuim toegepast, expansievoud volgens NFC 11A; het schuimconcentraat moet in staat zijn om met rookgassen van ca. 1000 °C en met zure rookgassen schuim te vormen (de premix moet aantoonbaar een pH 4 of lager hebben); de werking van het systeem en de kwaliteit van het schuimconcentraat moeten worden aangetoond in een separate grootschalige test; van deze test moet een rapport worden overgelegd, dat door een door een erkende certificatieinstelling gecertificeerd instituut is opgesteld;
3. de schuimgeneratoren moeten zijn opgesteld in de te beveiligen ruimte;
4. als keuringsnorm geldt NFC 11a;
5. maximum oppervlakte van de opslagruimte is 2500 m²;
6. deuren, wanden en plafonds van de opslagruimte moeten volledig 30 minuten brandwerend zijn uitgevoerd;
7. bij inwerkingtreding van de installatie wordt een gehele ruimte overeenkomstig de ontwerpnorm volledig volgeschuimd;
8. de toepassing van een rook-en warmteafvoerinstallatie is niet toegestaan.

b. parameters voor het vaststellen van de bluswateropvangcapaciteit:

1. de doseersnelheid van het lichtschuim moet worden bepaald aan de hand van de inhoud van de opslagruimte, het verschuimingsgetal van de betreffende schuimsoort en de factor waarmee de capaciteit moet worden vermenigvuldigd om de versnelde afbraak van schuim te compenseren, waarbij als uitgangspunt volschuimen van de ruimte overeenkomstig de ontwerpnorm wordt gehanteerd;
2. de hoeveelheid schuimconcentraat en water, ter plaatse aanwezig, moet voldoen aan het gesteld in de norm; drie vullingen zijn het uitgangspunt voor de bepaling van de bluswateropvang;
3. met eventuele nablustijden hoeft geen rekening gehouden te worden.

Woning:
Kenmerk

Datum

de verblijfsruimten van een gebouw of deel van een gebouw dat voor
bewoning gebruikt wordt of daartoe is bestemd. Bladnummer

Objecten categorie I:

- a. sporthallen en zwembaden;
- b. winkels, voor zover zij niet onder categorie II vallen;
- c. hotel, restaurants en kantoorgebouwen, voor zover zij niet onder categorie II vallen;
- d. bedrijfsgebouwen, voor zover zij niet onder categorie II vallen, alsmede incidentele dienst- of bedrijfswoningen die op industrieterreinen voorkomen met een gemiddelde dichtheid van ten hoogste één per hectare;
- e. speeltuinen, sportvelden, openluchtzwembaden en andere recreatieterreinen voor zover deze recreatieterreinen niet onder categorie II vallen.

Objecten categorie II:

- a. bejaardenoorden, verpleeginrichtingen, ziekenhuizen en sanatoria, zwakzinnigeninrichtingen en psychiatrische ziekenhuizen, gezinsvervangende tehuizen;
- b. scholen;
- c. complexen waarin meer dan 5 winkels zijn gevestigd en waar het gezamenlijk vloeroppervlakte meer dan 1000 m² bedraagt, en winkels met een totaal vloeroppervlakte van meer dan 2000 m² per object;
- d. hotels, restaurants en kantoorgebouwen, bestemd voor meer dan 50 personen per object;
- e. telefooncentrales, gebouwen met vluchtleidingapparatuur, elektriciteitscentrales, hoofdschakelstations van de Nederlandse Spoorwegen en andere kwetsbare objecten met een hoge infrastructurele waarde;
- f. campings, bestemd voor het verblijf van meer dan 50 personen, volkstuintencomplexen, waarop meer dan 25 tuinhuisjes, mede bestemd voor het verblijf van personen, aanwezig zijn en andere recreatieterreinen, bestemd voor het verblijf gedurende meerdere aaneengesloten dagen van het jaar van meer dan 50 personen.